

No volem pas parlar de les immerescudes lloances i dels elogis amb que ha sigut premiada, quantes vegades, l'actuació d'EL BAIX MONTSENÝ. Grans mercès.

Anem a donar començament al tercer any, amb el mateix abriva-ment que quan vegé la llum per primera vegada i amb la mateixa serenor d'esperit, que ha guiat les nostres petjades, per tal de que no ens falti l'apoï desinteressat dels subscriptors: Arbuciençs, fins a l'any vinent, si a Déu plau.

Lluitem i... avant!

Es amb la mà trèmula d'emo-
ció, amb el cor inflat de joia que
em salta desbocat dintre del pit,
que escric les ratlles presents.

EL BAIX MONTSENÝ ha complert
dos anys de vida... dos anys ja!!
Dos anys de l'uita, dos anys que
camina sense deturar-se davant
dels esbatzers punxants que li
mostren les seves urpes destruc-
tores, sempre fita la mirada vers
un horitzó blavis, lluminós, per
on s'entila magestàtic el sol de
l'amor i de la germanor.

EL BAIX MONTSENÝ va nèixer
humil, al mig d'un esclat d'entu-
siasme, com les floretes que s'es-
badellen en el mig dels camps, al
rebre el bes matinal del sol. Va
eixir habillat amb gales preuadis-
simes i enarbolant una senyera,
on s'hi veien escrits els més no-
bles ideals i els fins més humani-
taris... Pau, germanor, concordia,
escalf... Oh, sill! Mots sublims i
sagrats tots ells.

I a desgrat de lo que irònica-
ment afirmaven alguns, EL BAIX
MONTSENÝ ha tingut vida, no sol-
zament quinze dies com li profe-
titzaven, sinó mesos i avui podem
tenir el goig de dir ¡fins anys hi

tot! I consti que té la vida tant flo-
reixent i que l'empenyen els ma-
teixos ideals que en l'hora felici-
ta en que va ésser infantat.

Amb quina alegria tan immen-
sa, amb quina joia s'embolcalla el
nostre esperit avui, veient que
anem saltant tots els obstacles
que barren el nostre pas i que a
pesar de tot, EL BAIX MONTSENÝ
camina triomfal, amb les venes
inflades de saba vivificant, trepit-
jant totes aquelles coses baixes i
grolleres que rebaixen els pobles
i lluitant continuament per portar
l'escalf en les llars arbucienques.

Ell porta dintre les seves pla-
nes, com portem els arbuciençs
dintre el cor, la veu de les torren-
teres i reguerons que llisquen per
nostres muntanyes, la cançó eter-
na del vent que braolant amb fu-
ria bat les arbredes, els xiulets
esfereïdors i grans alhora dels
canyars gronxats per l'huracà, l'a-
roma de les flors embaumadores
que esclaten en nostres jardins,
la tebió alentadora del nostre sol
i l'encís del cel blau i llis com les
aigües que el reflexen. EL BAIX
MONTSENÝ és la veu del nostre poble
és la veu del rieral que s'escampa
vibrant pels aires com les cordes
d'una cítara que traspasa munta-